

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.551/2009/14. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. évi április hó 15. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

ítéletet:

Az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2009. évi május hó 21. napján kihirdetett 3.B.498/2007/82. számú ítéletét megváltoztatja annyiban, hogy I. r. és III. r. vádlottak 3 rb. adócsalás büntetteként értékelt cselekményeiből 1 rendbeli adócsalás vétségének [Btk. 310. § (1) bekezdés] minősít.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési tárgyaláson 92 570 (kilencvenkettőezer-ötszázhetven) Ft bűnügyi költség merült fel, amely I. r. vádlottat terheli.

II. r. vádlott születési helye helyesen: ...

III. r. vádlott anyja neve helyesen:

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I. r. vádlott védője az ítélet hatályon kívül helyezése, ennek hiányában a büntetés enyhítése, II. r. vádlott védője elsődlegesen megalapozatlanság és téves minősítés miatt, másodlagosan enyhítés, míg III. r. vádlott és a védője felmentés végett jelentettek be fellebbezést.

Az ügyész I. r. és II. r. vádlottak terhére részbeni felmentésük miatt, bűnösségük megállapítása és I. r. vádlott esetében a büntetés súlyosítása végett is fellebbezést jelentett be, míg III. r. vádlott vonatkozásában az ítéletet tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az ügyész fellebbezését fenntartotta.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében.

I. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban ... igazságügyi szakértő véleményére, mint új okirati bizonyítékra hivatkozott, s mivel annak tartalma nem egyezett az alapeljárásban szakvéleményt adó ... valamint dr. ... szakértők szakvéleményében foglaltakkal, ezért az ítélet tábla e körben bizonyítás felvételét rendelte el a Be. 351. §-a (1) bekezdése alapján.

Az ítélet tábla I. r. vádlott védőjének I. számú tanú kénti kihallgatására tett másik bizonyítási indítványát azonban, mint szükségtelent elutasította, hiszen az elsőfokú bíróság a IV. tényállás megállapításakor elfogadta I. r. vádlott védekezését alátámasztó I. számú tanú közjegyző által hitelesített nyilatkozatát, s erre tekintettel állapította meg, hogy „a házi pénztárból az alvállalkozó részére kifizetett összeg nem hiányzott” (ítélet 32. oldal első bekezdés).

A bizonyítási eljárás során az ítélet tábla ...-t a Be. 112. §-ának (2) bekezdése alapján szakértőként bevonta az eljárásba, majd a Be. 363. § (2) bekezdés b) pont szerinti tárgyaláson véleményét ütköztette a másik két - a 2009. április 30. napján megtartott elsőfokú tárgyaláson közös álláspontot kialakító - szakértő véleményével.

A I. tényállásban rögzítettekkel kapcsolatban ... nem vitatta a másik két szakértő azon megállapítását, hogy az ÁFA törvényben meghatározott kellékeket nem tartalmazó szabályos számla nélkül nem lehet ÁFÁ-t levonni, azonban ő „megengedőbb volt”, hiszen feltételezte, hogy a bizonylatok léteztek, csak a könyvelés során eltűnhettek. ... ezen következtetése azonban egyrészt nem nyugszik ténybeli alapokon, másrészt még valósága esetén sem eredményezhetné ezen tényállásban írtak megváltoztatását tekintettel a szakértők azon közös álláspontjára, hogy „szabályos számla nélkül nem lehet ÁFÁ-t levonni.”

A III. tényállásban foglaltakkal kapcsolatosan elsődlegesen II. számú tanú - a másik két szakértő adatait elfogadva - helyesbítette a kiegészítő szakvéleményének 4. oldalán található táblázat adatát mégpedig úgy, hogy I. r. vádlott nem 631 000, hanem 1 050 000 forint munkáltatót terhelő szakképzési hozzájárulást vallott be, s így az adóbevételt e körben 195 000 forinttal csökkentette.

Bár ... abból indult ki, hogy a 82 983 488 forint bérköltség a nettó bér, ennek ellenére az adóbevétel csökkenését a járulékok vonatkozásában (3 091 000 forint + 8 465 000 forint) 11 556 000 forintban, míg a másik két szakértő - holott a kiindulási pontjuk Bartha Gyulával ellentétes - összesen 11 472 000 forintban határozták meg. Ezen eltérés - figyelemmel a számításaik alapjául szolgáló adatok hiányosságaira is - csekély, ezért az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak találta tekintettel arra is, hogy ... nem tudta magyarázatát adni annak, hogy az ő kiindulási pontját elfogadva a be nem fizetett járulékok összecsúszása miatt nem magasabb.

Ami a IV. tényállást illeti, itt mind a három szakértő közös álláspontra helyezkedett. Ennek lényege, hogy I. r. vádlott a házipénztárba 225 488 263 forintot bevételezett, melyből bérfizetésre 82 983 488 forintot használt fel, továbbá az alvállalkozóknak kifizetett még 61 907 310 forintot. Az elsőfokú bíróság ítéletének megállapítása szerint így 82 071 690 forinttal nem számolt el. A szakértők egyetértettek abban - ezt az ítélet tábla is elfogadta -, hogy a főkönyvi kivonat alapján a működéssel kapcsolatban felmerült költségekre vonatkozó 13 691 924 forintos számlák, s ezek 1 172 130 forintos ÁFA-ja is kifizetésre került, így ezen 14 864 054 forinttal csökkentendő - 67 207 636 forintra - az az összeg, amivel I. r. vádlott nem tud elszámolni. (A további alvállalkozói díjak kifizetését az elsőfokú bíróság megalapozott indokkal nem fogadta el, ezért azok e számításnál sem vehetők figyelembe.)

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság tényállását a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával az iratok tartalma és a felvett bizonyítás alapján kiegészíti illetve helyesbíti a következők szerint:

- III. r. vádlottat a Szolnok Városi Bíróság 11.B.20/2000/14. számú határozata gazdálkodó szervezet önálló intézkedése jogosult dolgozója által folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntette miatt ítélte el.

A Szolnoki Városi Bíróság 9.B.1632/2003/9. számú ítéletével elbírált bűncselekmény elkövetési ideje 1997., míg ugyanezen bíróság 11.B.90/2004/29. számú határozatával elbírált 2 rb. közokirat-hamisítás büntettéé 2001 októbere.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 3.B.901/2005/183. számú ítélete közokirat-hamisítás büntetében, mint bűnsegédet és 4 rb. adócsalás büntetében, mint bűnsegédet mondta ki bűnösnek III.rendű vádlottat.

A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 7.B.III.519/2009/12. sorszámú határozatával a számvitel rendje megsértésének vétsége miatt III.rendű vádlottal szemben indult büntetőeljárást 2009. szeptember 10. napján jogerősen megszüntette.

- I. r. vádlott 1 050 000 forint szakképzési hozzájárulást vallott be, s így az adóbevételt e járuléknemben 195 000 forinttal csökkentette (III. tényállás).

- II. r. vádlott felé I. r. vádlott a házipénztárban maradt 67 207 636 forinttal nem számolt el (IV. tényállás).

Az így helyesbített, illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

Ennek során az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság maradéktalanul eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének, feltárta a szükséges bizonyítékokat, azokat mérlegelési körébe vonta, valamint egyenként és összességében is megfelelően értékelte.

Rendkívül részletes és mindenben meggyőző indokát adta továbbá annak, hogy a vádlottak védekezését miért vetette el, s hogy a tényállását mely bizonyítékokra alapította. Az

elsőfokú bíróság indokaival az ítélet tábla egyetért azzal, hogy I. r. vádlottnál a 2. rb. adócsalás büntette miatti eljárás megszüntetése a II. tényállás mellett a III. tényállásra is vonatkozik (ítélet 12. oldal közepe), valamint mint szükségtelent mellőzi az ítélet 22. oldal utolsó előtti bekezdéséből az első mondatot követő részt, továbbá a 27. oldal második és negyedik bekezdését.

III. r. vádlott és a védője által bejelentett felmentést célzó fellebbezéseikben új tényt illetve új bizonyítékot nem jelöltek meg, azok kizárólag az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis az elsőfokú bíróság által mérlegelt bizonyítékoknak a másodfokú bíróság részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt (Be. 351. § (1) bekezdés).

Okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság mindhárom vádlott bűnösségére, s egyetlen kivétellel törvényes az általuk megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is.

A III. tényállásban megjelölt szakképzési hozzájárulás vonatkozásában az adóbevétel a másodfokon felvett bizonyítás eredménye alapján nem 613 752, hanem 195 000 forinttal csökkent, ezért ezen cselekmény helyes minősítése a Btk. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint is minősülő adócsalás vétsége, melyet I. r. vádlott tettesként, míg III. r. vádlott bűnsegédként követett el.

II. r. vádlott védője a cselekmények minősítését is vitatta, álláspontja szerint védence legfeljebb a számvitel rendjének megsértését, illetőleg - az elkövetéskor hatályos Btk. szerint az (5) bekezdéses - adminisztratív csődbüntettet követte el. A lényegét tekintve azonos elkövetési magatartásokat tartalmazó tényállások azonban a jelen esetre nem alkalmazhatók, mivel nem az adóbevallási kötelezettség elmulasztását szankcionálják, hanem kifejezetten az ezen kívüli kötelezettségek nem teljesítését. Az adófizetési és az adóbevallási kötelezettség részben (adónemenként a bevallási időszakokat figyelembe véve) a felszámolás elrendelését megelőzően keletkezett. Ezen túl a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Csődtörvény) 31. §-ának (1) bekezdése értelmében „A felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezet vezetője köteles: a) a felszámolás kezdő időpontját megelőző nappal záróleltárt, valamint éves beszámolót (egyszerűsített éves beszámolót) (a továbbiakban együtt: tevékenységet lezáró mérleg), továbbá az eredmény felosztása után zárómérleget és adóbevallást készíteni, azokat a felszámolás kezdő időpontját követő 45 napon belül a felszámolónak és az adóhatóságnak átadni.” (2004-ben hatályos). A 2003. évi XCII. törvény (Art) 33. §-ának (6) bekezdése értelmében a felszámolás alatt álló adózók adóbevallásukat a Csődtörvény és e törvény rendelkezései szerint teljesítik.

II. r. vádlott kifejezetten a most írt törvényi kötelezettségeinek nem tett eleget, amelynek részletezését tartalmazza a nyomozás során beszerzett könyvszakértői vélemény 16. sorszámú melléklete, az APEH vizsgálat jegyzőkönyve a jogszabályi háttérrel együtt.

Messzemenően osztja az ítélet tábla I. r. és II. r. vádlottak felmentése indokolása körében az elsőfokú bíróság által kifejtett álláspontot, hiszen az ezen vádlottak által megvalósított jogellenes cselekménysor lényege, célja éppen az volt, hogy a fizetési kötelezettségük nem

teljesítésével ezen be nem fizetett összegekhez hozzájussanak, s azzal saját belátásuk szerint rendelkezzenek.

Többségében helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban további súlyosító körülmény III. r. vádlottnál a másik két büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés, míg I. r. és III. r. vádlottaknál a részbeni folytatólagosság is.

A büntetés kiszabás körében az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte a vádlottak személyi társadalomra veszélyességét, az általuk megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyát, a bűnösségük fokát és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményeket is akkor, amikor a Btk. 37. §-ában foglalt célok eléréséhez megfelelő nemű és mértékű büntetéseket alkalmazott, melyek lényeges súlyosítására - I. r. vádlott esetében -, de azok lényeges enyhítésére sem látott az ítéletábla alapot.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései is törvényesek.

Az eddigiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Végül rögzítette az ítéletábla II. r. vádlott pontos születési helyét, és III. r. vádlott anyja nevét is helyesen.

Debrecen, 2010. április 15.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 3.B.498/2007/82. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletében írt változtatásokkal mai napon mindhárom vádlottal szemben jogerőre emelkedett, II. r. vádlott szabadságvesztés büntetése kivételével végrehajtandó.

Debrecen, 2010. április 15.

. Ficsór Gabriella sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -